

Záměrem této práce, která se zabývá rozborem principu rovného zacházení v pracovněprávních vztazích, je seznámení s jeho podstatou a metodami, jejichž pomocí Evropské společenství (dále jen „ES“) a její členské státy zabezpečují faktickou vzájemnou rovnost příležitostí v nejrozšířenějším druhu ekonomické aktivity, tj. v zaměstnání. Již nyní je naprosto nezpochybnitelné, že transpozice právních norem ES přispívá zásadním způsobem ke zvýšení úrovně právních záruk v oblasti lidských práv, především pak právě záruk rozvoje rovných příležitostí. Proto je důležité evropský systém ochrany těchto práv pokud možno co nejvíce osvětlit, a zvláště poukázat na ty jeho prvky, které jsou z pohledu účastníků pracovněprávních vztahů a zainteresované veřejnosti nové, případně i neobvyklé. Vzhledem ke skutečnosti, že nejčastějším tématem v oblasti aplikace principu rovného zacházení je rovnost zacházení mezi muži a ženami, o čemž svědčí i vývoj této problematiky v členských zemích ES, je tato práce převážně zaměřena na vývoj principu rovného zacházení a zákazu diskriminace mezi muži a ženami.¹